

30. Ava sulud. Kasuta lihtmineviku või täismineviku isikulist või umbisikulist vormi.

„Viimne reliikvia”, millest tänaseks (saama) eesti kultusfilm, (tegema) 1969. aastal. Filmi algidee pärineb Eduard Bornhöhe ajaloolisest jutustusest „Vürst Gabriel ehk Pirita kloostri viimased päevad”, mis (kirjutama) 1893. aastal. Stsenarist Arvo Valton ja režissöör Grigori Kromanov (ümber käima) kirjandusliku allikaga aga väga vabalt Raamatust (võtma) üksnes sündmustiku põhilülid ja tegelaskujud ning nende alusel (looma) täiesti uus teos. Filmi tegevus kulgeb 16. sajandi 60.-70ndatel aastatel. Filmiloojad ei (taotlema) ka tolle keerulise aja täpset edasiandmist. Filmis (kujutama) lihtsalt üht romantilist lugu kartmatust ja vabast mehest Gabrielist, kes võitleb õigluse eest ja kurjuse vastu ning armub kaunisse Agnesesse. Film ei (valmima) kergelt. Kui režissöör (otsustama) teha puhtakujulise seiklusloo niinimetatud mõõga ja mantli žanris, siis (tekkima) Tallinnfilmis palju kahtlusi, sest selle žanri kogemusi stuudio varem ei (olema) Režissöör (istuma) seejärel tükk aega Moskva Filmiarhiivis, (tutvuma) maailmakuulsate seiklusfilmidega ning (jälgima) kõiksugu *action*’eid, võitlusseene ja hobuseid. Filmistsenaariumi neljas variant (pälvima) lõpuks stuudio kunstinõukogu heakskiidu, aga seda (parandama) veel hiljemgi. Filmi peategelasi (otsima) samuti väga pikalt. Kaua aega ei (suutma) leida Agnese osatäitjat. Seetõttu (filmima) alguses kõik episoodid, kus Agnes ei (osalema) Lõpuks (leidma) Agnese rolli Riia näitleja Ingrida Andrina. Gabrieli rolli (leidma) filmi kunstnik Rein Raamat Krimmis võtetel viibides täiesti juhuslikult Aleksander Goloborodko, tollal vähetuntud Simferopoli näitleja, kes (silma paistma) hea välimuse ning vehklemis- ja ratsutamisoskusega. Filmi edu (ületama) kõik lootused. Eesti esimene ajaloolis-romantiline seiklusfilm (suutma) oma hooga sündmustiku, filosoofilis-ironilise allteksti ja laulude režiimivastase sõnumiga kõnetada nii oma kaasaega kui ka järgnevaid põlvkondi. Juba esimesel linastusaastal (püstitama) „Reliikvia” vaatamisrekordeid – 1970. aastal vaatas seda filmi Nõukogude Liidus 45 miljonit, Eestis 773 000 kinokülastajat. Film (müüma) 63 välisriiki. Sellist publikumenu ei (olema) ühelgi teisel eesti filmil. 2002. aastal (saama) „Viimne reliikvia” uue hingamise, ta (restaureerima) ja (jõudma) taas suurele ekraanile.

Gabriel, Agnes ja Hans von Risbieter
filmis „Viimne reliikvia”